

var givet paa 5 Aar, og udløb med Aaret 1848, kan det ikke kaldes ubetimeligt, efter flere Aars Forløb at drøfte Rigtigheden af de deri indeholdte Bestemmelser og i samme vedtage hensigtsmæssige Forandringer.

Man vil erindre, at den tidligere betydelige overskifte Handel af forskellige Marsager var forsvundet, og som et Forsøg paa at kalde den tilbage udkom Forordningen af 27de Marts 1844, der tilfagde $\frac{1}{4}$ af Told og Sportler som Godtgjorelse for at bringe de overskifte Producter directe fra de fjerne Verdensdele, men tillige gjorde denne Toldnedsettelse afhængig af, at Skibene vare udgaaede fra dansk Havn med halv Laft. Forsøget lykkedes over Forventning, den danske Handel og Skibsfart paa Sydamerika og flere fjerne Egne blev som skabt paa Ny, medens vi samtidigt opnaaede en længe savnet Uafhængighed i vore Omsetninger. Medens man saaledes maa erkjende Virkningen af denne Forordning, især for os som et søfarende Folk, at have været meget nyttig, troer dog Udvalget, at, dersom en mindre Toldgodtgjorelse, uden den byrdefulde Betingelse, at Skibene skulle seile efter visse Forskrifter, havde været indrømmet, vilde baade Statskassen og alle Paagjældende staaet sig bedre. Udvalget er ligesaa overbevist, som Handelsstanden i Kjøbenhavn og Flensborg, om det Udfælgelige i at see denne saare vigtige Green af den større Handel og Skibsfart ikke alene bevaret, men om muligt givet en fortsat Udvikling, men tillige overbevist om, at Saadant vil opnaaes, naar alle, den fri Bevægelse hindrende Baand løses, og vor Handel tillige fritages for de særlige Byrder, der paa Grund af vor Beliggenhed tyngte paa den, og for hvilke andre nærliggende store Steder, Rivaler i den transatlantiske Handel, ere frie. Dersom vort Forslag antages, vil det uden tvivl, uskadt for Handelen, bringe Statskassen en Fordeel af omtrent 60,000 Rbd. aarlig.

Bed vort Forslag vil mulig ankes over, at der indrømmes Produkter fra vore Colonier den samme Toldgodtgjorelse som andre lignende overskifte, uden at hine ligesom disse have at betale Sundtold; men vi have troet, at Billighed kunde tale for, at Colonierne, i disse for

samme noget besværlige Lider, burde nyde en saadan, om man vil, særlig Gunst.

Det er almindeligt anerkjendt, at den paa Skibsfarten hvilende Afgift, kaldet Laftpenge, ikke er nogen ganske billig Skat, men aldeles ubillig forekommer den at være, naar den fordrer dobbelt af de Skibe, der fare paa transatlantiske Farvande. Udvalget har indskrænket sig til at foreslaae Nedsettelse af de for Fartem hiinsides Cap Finisterre gjældende Laftpenge til det Halve.

Efter det Foregaaende indstiller Udvalgets Fleertal, at Lovudkastet kaldes:

Lov,

indeholdende

nogle Bestemmelser om den directe Handel paa andre Verdensdele,

og affattes som følger:

§ 1.

For transatlantiske (afrikanske, amerikanske, ostindiske, australske og chinesiske) Producter tilstaaes en Remission af 10 pCt. i Indførselstoldens og Sportlernes Beløb, dog kun 8 pCt. for Sukker og Rom, under følgende Betingelser:

- a) at det ved Udklarering fra vore vestindiske Der godtgjøres ved de der udfærdigede Toldexpeditioner, og ved Udklarering fra andre Steder med vedkommende danske Consuls eller, saafremt en saadan ikke findes paa Afgangsstedet, med Stedets Dyrigheds eller Toldopsyns Attest, at Varerne ere indfædede i en transatlantisk Havn eller paa nogen udenfor Middelhavet beliggende afrikansk Plads. Mangle de nævnte Beviser for Indladning, kunne de erstattes ved andre gyldige, saasom Skibets Journal, Connossement og Factura.
- b) at Varerne hjemføres directe gennem Sundet eller Belterne i indenlandske eller fremmede privilegerede Nationers Skibe.